

„Сотворите при Палата моѧ,
 „Скóрш єдна изрáдна кéлїа.
 „Да оу врéме кога ѿзъ излáзамъ
 „Из' палата, или кога влáзамъ,
 „Всéкога го за оутѣха ѹмамъ.
 „И за юстїе ѿзъ пакъ изволáвамъ
 „Трапéза да мѣ се подáва,
 „И никой мѣ да не досаждаea.“
 И въ тóй часъ мѣ кéлїю соzдаха,
 И потréено всë въ неѧ дáдоха.
 Буфимиаnъ избра єдинаго
 Раба вѣрна, и найприлѣжнаго.
 И предáде немѣ Алéзїа,
 Да мѣ сл8жи въ негóва кéлїа.
 И да др8го попечениe нейма,
 Нитò щó годъ др8го промышлаva.
 Рáзвѣ стрáнномъ вѣрни да сл8г8ва,
 И да глéда щó мѣ потréб8ва.
 Буфимиаnъ Ѧ Трапéза свсѧ
 Дáваše мѣ всéкий дény юстїя;
 Но Алéзїй всичко раздáваše
 Сиромáхмъ, коихъ онъ знáаше.
 Я сámъ хлѣба и воды взýмаше,
 И тò гъ мѣра по мálко єдеше.
 Сámъ тóлко кóлко да живѣе,
 И не падне Ѧ глáдъ въ беzсíлиe.